

[Viggo Starcke.]

„Udenrigshandelens frigørelse må fortsætte i det omfang, den økonomiske situation gør det muligt.“

Da der nu i denne sal er et flertal for udenrigshandelens frigørelse, er der både politisk og økonomisk mulighed tilstede for handelens yderligere frigørelse, og der er mange, der venter, at den højtærede statsminister og hans nye regering vil være så kloge at fortsætte liberaliseringen, at afvikle deporeringsordningerne og vise, hvad den duer til.

Den anden store sag på det økonomiske område, som den højtærede statsminister omtalte, nemlig løsningen af jordspørgsmålet, er også en sag, for hvis løsning der er flertal i dette ting, og jeg vil gerne bringe en tak til den højtærede statsminister for de ord, han sagde om denne sag:

„Når arbejdet i grundskyldskommissionen er tilendebragt, må resultatet gøres til genstand for overvejelse med henblik på en reform af hele ejendomsbeskattningen.“

Jeg vil gerne minde om, at da jordværdien i Danmark siden 1950 er steget med mellem 3 og 4 milliarder kr., så haster det at få spørgsmålet løst. Disse værdier tilhører hele den danske befolkning. Jeg vil derfor gerne rette det spørgsmål til den højtærede statsminister, om han kan tænke sig efter forhandling med den højtærede finansminister at fremskynde grundskyldskommissionens arbejde ved at frigøre de embedsmænd, der skal afslutte betænkningen. Derved vil overvejelserne kunne tilendebringes inden den næste vurdering.

Ved gennemførelse af grundskyld vil vi løse en lang række vigtige problemer, f. eks. det problem, som i øjeblikket sætter ondt blod i mange landbokredse: ekspropriation af jord til indeklemte husmænd, statsudstyknin g af jorden. Det vil kunne løses af sig selv den dag, grundskyld gør jorden billig. Det vil samtidig virke ind på ungdommens fremtidsmuligheder, på byggeriet ved at billiggøre byggegrunden, på landungdommens udsigt til fremtiden. Jeg har den anskuelse, at hvis den høje regering løser dette spørgsmål nu, medens den er regering, vil den indlægge sig stor ære, for det bliver den største reform i Danmark siden bondefrigørelsens dage.

Om åbningstale ns udenrigspolitiske afsnit skal jeg ikke sige ret meget, fordi jeg i det væsentlige kan tilslutte mig det.

Retsforbundets forslag fra i fjor til en løsning af stationeringsspørgsmålet synes at vinde tilslutning. Vi foreslog for et år siden, at ligesom man kan holde flådeøvelser i danske farvande, uden at de allierede flådestyrker er stationeret her i fredstid, bør den løsning tilstræbes, at Danmarks flyvepladser udbygges, så der også kan holdes flyvemano vrer i fredstid uden stationering. Kort før valget udtalte den højtærede statsminister sig for en lignende løsning, og den norske udenrigsminister har fornylig gjort det samme.

Desværre består der stadigvæk en meget betydelig spænding mellem øst og vest. Man må glæde sig over den afspænding, der synes at være sket, men ikke vurdere den højere, end den er værd. Derfor ligger Danmark stadig på et farligt sted, og i det tilfælde, at en krig skulle udbryde, er det vigtigt i forvejen at have spredt Danmarks forsvarsstyrker, så de ikke kan udryddes i selve angrebsojeblikket. Jeg vil derfor gerne henlede regeringens opmærksomhed på den løsning, som retsforbundet har peget på, en løsning, som samtidig vil løse kasernebyggeriet og det vanskelige problem om de 18 måneders tjenestetid og tillige vil indvirke gunstigt på boligbyggeriet ved at frigøre byggemateriale, arbejdskraft og investeringskapital.

En lille detail vil jeg gerne spørge den højtærede forsvarsminister om. Her i efterårstiden, hvor landmændene har et stort arbejde med roerne og kartoflerne, er der mange små landmandshjem, der mangler deres sønner eller deres karle. Er der ikke administrative muligheder for at ordne orloven sådan, at der kan gives en eller to ugers orlov netop i denne periode, hvor dette landbrugsarbejde står på?

Angående Sydslesvig vil jeg henstille til den højtærede udenrigsminister, at det tages under overvejelse, hvilken ordning der kan træffes for de unge dansksindede sydslesvigere, hvis en tysk hær igen skulle blive virkelighed. Der må kunne findes en særordning for de nationale mindretal på dette område.

Også retsforbundet ønsker at byde repræsentanterne for Grønland velkommen.